www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

அற்புதன் எழுதுவது

அரசியல் தொடர்

வன்னிக் காட்டில் அநுரா பண்டாரநாயக்கா

ஜனாதிபதித் தேர்தல்

மாகாணசபைகளுக்கான தேர்தல்களை அடுத்து, ஜனாதிபதித் தேர்தல் தொடர்பான ஏற்பாடுகள் ஆரம்பித்தன.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபைக்கு மட்டுமல்லாமல் நாடெங்கும் மாகாணசபைகளுக்கான தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டிருந்தன.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபை தேர்தலில் போட்டியிடுவோர் துரோகிகள் என்று புலிகள் அறிவித்தனர்.

அதுபோல ஏனைய மாகாணசபைகளில் போட்டியிட்டவர்களை ஜே.வி.பி. துரோகிகளாக கணித்து வேட்டையாடத் தொடங்கியது.

தென்னிலங்கையில் மாகாணசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட வேட்பாளர்கள் பலர் ஜே.வி.பி.யினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

இந்நிலையில் ஜனாதிபதித் தேர்தலும் ஜே.வி.பி.யினரின் அச்சுறுத்தல்கள் மத்தியிலேயே நடைபெறவேண்டியிருந்தது.

1989ம் ஆண்டு பெப்ரவரி 3ம் திகதியுடன் அன்றைய ஜனாதிபதி ஜே.ஆரின் பதவிக்காலம் முடிவடைய இருந்தது.

அதனால் 1988 டிசம்பரில் ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடத்தப்படவுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை ஆரம்பம் முதலே கடுமையாக எதிர்த்துவந்தவர் அன்றைய பிரதமர் பிரேமதாசா.

ஜனாதிபதி வேட்பாளராக போட்டியிட ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள் மூன்றுபேர் விரும்பினார்கள். பிரேமதாசா, காமினி திசநாயக்கா, லலித் அத்துலத்முதலி ஆகியோரே அந்த மூன்றுபேர்.

இவர்களில் காமினியும், லலித்தும் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவின் சிஷ்யர்கள்.

அவர்கள் இருவரில் ஒருவர் ஜனாதிப்தி வேட்பாளராவதையே ஜே.ஆர். விரும்பியதாகக் கூறப்பட்டது.

பிரேமதாசா

பிரேமதாசா ஏறக்குறைய எம்.ஜி.ஆர் மாதிரியான அரசியல்வாதி. கட்சியின் கீழ்மட்டத்தில் இருந்து படிப்படியாக தன் கடும் உழைப்பால் முன்னுக்கு வந்தவர்.

இலங்கை அரசியலில் அதுவரை தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் அரசியலில் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள தங்கள் குடும்பப் பெருமைகளையும், கற்ற உயர்கல்விகளையும் முன்னிறுத்தி தங்கள் தகுதியையிட்டு மக்களைப் பிரமைகொள்ள செய்யவே முயன்றனர்.

நான் இன்னாருடைய மகன், இன்னாருடைய பேரன், இன்னாருடைய மருமகன் என்று கூறுவதன் மூலமாக தங்களைவிட தங்கள் குடும்பப் பின்னணியைத்தான் அவர்கள் நம்பினார்கள்.

அரசியலில் உயர் பதவி வகிப்பது என்பது உயர்குடியில் பிறந்த, உயர் தனவந்தர்கள் மற்றும் கனவான்களின் வாரிசுகளால் மட்டுமே முடியும் என்று கருதப்பட்டது. மக்களை அறிந்திருப்பதைவிட நான்கு கல்விப் பட்டங்களை அணிந்திருப்பதுதான் நாட்டை கட்டியாளும் தகுதி என்பது எழுதாத சட்டம் போல இருந்தது.

இந்த இலக்கணங்களை . பிரேமதாசாவால் உடைக்க முடிந்தது பெரும் சாதனைதான்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பிரேமதாசா பற்றி பின்வருமாறு கூறியது பொருத்தமானது; **"சிங்களத்தில் சிந்தித்து, சிங்களத்தில் பேசும் முதலாவது சிங்கள தலைமைத்துவம் பிரேதமாசாவினால் உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்பிருந்த சிங்களத் தலைவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சிந்தித்து சிங்களத்தில் பேசினார்கள்."**

பிரேமதாசாவின் பலம் அதுதான். பிரேமதாசாவின் கொள்கைகள், அணுகுமுறைகள் தொடர்பான முரண்பாடுகள் உள்ளவர்கள்கூட, பிரேமதாசாவால் உருவாக்க முடிந்த மக்கள் செல்வாக்கை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

இன்றுபோல் அல்லாமல் தென்னிலங்கை அரசியலில் ஜாம்பவான்கள் பலர் அன்றிருந்தனர். ஐக்கிய தேசியக்கட்சிக்குள்ளும் இருந்தனர். அந்த மலைகளோடு மோதி முன்னுக்கு வருவது என்பது லேசுப்பட்ட காரியமா?!

இப்போதுகூட பிரேமதாசாவின் நாமம் அவரது அர்சியல் எதிர் முகாமில் இருப்பவர்களுக்கு அச்சுறுத்தலாகத்தான் இருக்கிறது என்பதையும் தற்போதைய நடப்புக்கள் காட்டிவருகின்றன.

பிரேமதாசா உயிருடன் இருந்தபோது அவருக்கு எதிராக கடும் நிலைப்பாடு கொண்டிருந்தவர்கள்கூட இன்று அவரது நிர்வாகத்திறன் குறித்து வியந்து பேசுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரேமதாசா உயிருடன் இருந்தவரை தென்னிலங்கை அரசியல் சூடானதாகவும், விறுவிறுப்பானதாகவும் இருந்தது. பிரேமதாசா தனது முகாமையும் சுறுசுறுப்பாக வைத்திருந்தார். அதன் காரணமாக அவரது அரசியல் எதிரிகளும் சூடாக இருந்தனர். கீரைக் கடைக்கும் எதிர்க்கடை வேண்டுமல்லவா!

வாழைப்பழத்தில் ஊசி

ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள் இருந்த தலைவர்களுக்குள் பிரேமதாசாதான் தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களிடம் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கை பெற்றுக்கொண்ட அரசியல்வாதி. அதன் அர்த்தம் அவர் தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைகளை வழங்கத் தயாராக இருந்தார் என்பதல்ல. தனக்கு முன்பிருந்த சிங்களத் தலைவர்கள் போலவே பிரேமதாசாவும் இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வுகாணும் சந்தர்ப்பத்தை தனது ஒட்டு மொத்த அரசியல் நலன்கருதி கைவிட்ட ஒருவராகவே வாழ்ந்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்.

தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரை ஜே.ஆர். வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சினார். பிரேமதாசா வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றினார். வித்தியாசம் அதுதான்.

எந்தவொரு அரசியல்வாதியானாலும் சரி அவர் உயிரோடு இருந்தால் என்ன, இறந்தால் என்ன அவரது தகுதியை குறைத்து மதிப்பிடவும் கூடாது. தகுதிக்கு மீறிப் புகழவும் கூடாது.

பிரேமதாசாவின் தலைமைத்துவ காலகட்டத்தில் இந்த அரசியல் தொடர் நிகழ்வுகள் பிரவேசிப்பதால் அவர் பற்றி இத்தனையும் கூறியாக வேண்டியிருந்தது.

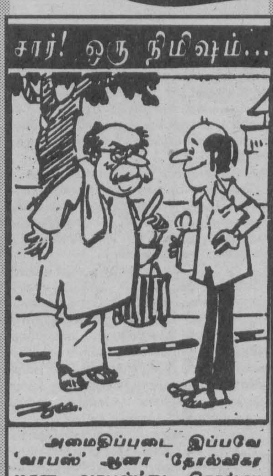

அமைதிப்படை இப்பவே 'வாபஸ்' ஆனா 'தோல்விகரமான வாபஸ்'னு சொல்லுவர்ங்க. கொஞ்ச காலம் பொறுத்து 'வெற்றிகரமான வாபஸ்' பண்ணனும்.

நன்றி-தினமணி

இந்தியாவின் ஆர்வம்

ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக பிரேமதாசா தெரிவாகுவதை இந்திய அரசு விரும்பவில்லை. காமினிதிசநாயக்காவுடன் கொழும்பில் உள்ள இந்தியத் தூதரகத்துக்கு நல்லுறவுகள் இருந்தன. காமினியோ, அல்லது லலித்தோ தெரிவாகியிருந்தால் அவர்கள் மகிழ்ந்திருப்பார்கள்.

பிரேமதாசா ஜனாதிபதி வேட்பாளராக தெரிவானதை வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபையில் ஆளும் அணியாக இருந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்பும் விரும்பவில்லை.

ஒரே ஒரு தரப்பினருக்கே பிரேமதாசா வேட்பாளரானது நல்ல செய்தியாகச் செவியில் பாய்ந்தது. அது புலிகளின் தரப்பு.

புலிகள் எதிர்பார்த்தது போலவும், இந்திய அரசு கவலைப்பட்டது நியாயம் என்பதுபோலவும் பிரேமதாசாவின் தேர்தல் பிரசாரங்கள் அமைந்தன.

"பதவிக்கு வந்தவுடன் இந்தியப் படையினரை 24 மணிநேரத்தில் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றுவோம்" . என்று அறிவித்தார் பிரேமதாசா.

சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தலைவியும், ஜனாதிபதி வேட்பாளருமான சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவும் 'அந்நியர் தலையீடின்றி வடக்கு-கிழக்கில் நிரந்தர அமைதியை ஏற்படுத்துவோம்' என்று கூறினார். ஜனநாயக மக்கள் கூட்டமைப்பு (டி.பி.ஏ) சார்பாக அவர் களத்தில் இறங்கினார்.

மற்றொரு பிரதான வேட்பாளர் ஒஸி அபயகுணசேகர. விஜயகுமாரணதுங்கா கொல்லப்பட்ட பின்னர் ஸ்ரீலங்கா மக்கள் கட்சியின் தலைவராக செயற்பட்டவர் அவர்தான். ஐக்கிய சோசலிச முன்னணி (யூ.எஸ்.ஏ) சார்பாக ஒஸி அபயகுணசேகர தேர்தலில் குதித்தார்.

இந்த மூன்று போட்டியாளர்கள் மத்தியில்தான் மும்முனைப் போட்டி ஏற்பட்டது.

காட்டில் சந்திப்பு

டி.பி.ஏ. என்று அழைக்கப்பட்ட ஜனநாயக மக்கள் கூட்டமைப்பில் குமார் பொன்னம்பலமும் பிரதான பங்கு வகித்தார்.

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா ஒருமுறை பின்வருமாறு கூறினார்; "எனக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள். சிவப்பு மகன் அநுரா. கறுப்பு மகன் குமார்."

இந்தியப் படையை கடுமையாக விமர்சித்துக் கொண்டிருந்தவர் குமார் பொன்னம்பலம். ஜனாதிபதித் தேர்தலில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவுக்கு புலிகளின் ஆதரவை பெறும் முயற்சியில் இறங்கினார் குமார்.

குமாருடன் தமிழ்க் காங்கிரசில் இருந்தவர் சட்டத்தரணி மோதிலால் நேரு. அவருக்கு புலிகளுடன் தொடர்பு இருந்தது.

அதனால் மோதிலால் நேரு ஊடாக புலிகளுடனான சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. வன்னிக்காட்டுக்குச் சென்று புலிகளைச் சந்திக்க அநுரா பண்டாரநாயக்காவும் சம்மதித்தார்.

பிரபாகரனை சந்திக்க முடியாது என்பதை முன்கூட்டியே ஊகித்தனர். அதனால் மாத்தையாவை என்றாலும் சந்தித்துவிடவேண்டும். அப்படியானால்தான் அச் சந்திப்புக்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் இருக்கும் என்று கருதினார்கள்.

"வாருங்கள் பார்க்கலாம்" என்று புலிகளிடமிருந்து பச்சைக்கொடி காட்டப்பட்டதும் அநுராவும், குமாரும் வவுனியா சென்றனர்.

அப்போது வவுனியாவில் இராணுவ உயர் அதிகாரியாக இருந்தார் டென்சில் கொப்பக்கடுவ. சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும், சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவுக்கும் வேண்டப்பட்டவர் டென்சில் கொப்பக்கடுவ.

வவுனியாவில் இருந்து வன்னிக் காட்டுக்கு அநுராவும், குமாரும் செல்லுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை டென்சில்தான் மறைமுகமாகச் செய்து கொடுத்தார்.

வன்னிக்காட்டில் புலிகள் அவர்களை வரவேற்றனர். பலத்த உபசரிப்பு. அநுராவுக்கோ இன்ப அதிர்ச்சி.

அப்படி ஒரு வரவேற்பை அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. நடந்து களைத்துப்போய் இருந்த அநுராவுக்கு குடிக்க பானம் கொடுத்தனர் புலிகள். வரண்ட நாவை ஈரப்படுத்திக் கொண்டு ஜில் என்று தொண்டைக்குள் இறங்கியது குளிர்பானம்.

கண்டோஸ் சொக்கலேட்டும் புலிகளால் கொடுக்கப்பட்டது. குளிராக இல்லாதுவிட்டால் கண்டோஸ் உருகிவிடும். புலிகள் கொடுத்த கண்டோஸ் இறுகி குளிராக இருந்தது.

எல்லாமே ஜில்லென்று இருக்கின்றனவே, காட்டுக்குள் மின்சாரமே இல்லை. குளிரூட்டும் வசதிகள் எப்படி இவர்களிடம் இருக்கின்றன? என்று அநுராவுக்கு வியப்பு மேல் வியப்பு.

ஆனால் சந்திப்பு மட்டும்தான் சற்று ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டது.

மாத்தையா வரவில்லை

அவர்கள் எதிர்பார்த்தது நடக்கவில்லை புலிகளின் அன்றைய பிரதித் தலைவர் மாத்தையா சந்திக்க வரவில்லை. யோகியும், சங்கரும்தான் வந்திருந்தனர்.

இவர்கள் தமது நிலைப்பாடுகளை விளக்கினர். புலிகள் பங்குபற்றும் பேச்சுக்கள் மூலம் மட்டுமே அமைதியை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும், இந்தியப் படை வெளியேற வேண்டும் என்பதில் தமக்கும் உடன்பாடே என்றும் தெரிவித்தனர்.

அனைத்தையும் பொறுமையாகச் செவிமடுத்த யோகி; "நாங்கள் இதை தலைவரிடம் தெரிவிக்கிறோம். முடிவை அறிவிக்கிறோம்" என்று கூறினார்.

மாத்தையாவைச் சந்தித்தால் முடிவை உடனே பெறலாம் என்று இவர்கள் நினைத்திருந்தனர். நேரடியாகச் சந்தித்தால் முடிவை தெரிவித்தாக வேண்டுமே என்பதால் அதனைத் தவிர்க்கவே மாத்தையா சந்திப்புக்கு வராமல் இருந்துவிட்டார்.

தென்னிலங்கை அரசியல் தலைவர்களுடன் புலிகளும் பேச்சு நடத்தியுள்ளனர். இன்றுவரை தமிழ்க் கட்சிகளும் பேச்சு நடத்தி வருகின்றன.

தமிழ்க் கட்சிகள் தாங்கள் யாருடன் பேச்சு நடத்தினாலும் அவர்களை ஆஹா ஓஹோவென்று புகழ்வது வழக்கம். அதன்மூலம் மக்களிடமும் ஒருவிதமான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திவிடுவார்கள். பின்னர் எல்லாம் தோல்வியில் முடிந்ததும் 'எங்களை ஏமாற்றிவிட்டார்கள்' என்று புலம்புவார்கள்.

முன்னாள் தலைவர்களிடம் இருந்து இந்நாள் தமிழ்க்கட்சிகளும் அதனை மிச்ச சொச்ச மரபாக பாதுகாத்து வருகின்றன.

ஆனால் புலிகளைப் பொறுத்தவரை 'நம்ப நட நம்பி நடவாதே' என்பதுதான் சிங்களத் தலைவர்கள் தொடர்பான அணுகுமுறையாக இருந்து வருகிறது.

ஜனாதிபதி தேர்தலின்போதும் புலிகளைப் பயன்படுத்த பிரதான வேட்பாளர்கள் நினைத்தனர். புலிகளோ அவர்களை பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அதேசமயம் அவர்கள் தொடர்பாக மக்களிடம் தவறான நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாதே என்பதிலும் கவனமாக இருந்தனர்.

வன்னிக்காட்டுக்குச் சென்று அநுரா சந்தித்ததும், புலிகளின் ஆதரவை நாடியதும் அரசியல் ரீதியாக புலிகளுக்குத்தான் சாகமாக இருந்தது.

புலிகள் சிறு குழுவினர், அவர்கள் தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை என்று இந்திய அரசு சர்வதேச ரீதியில் செய்த பிரசாரத்துக்கு கொடுக்கும் பதிலடிகளில் ஒன்றாகக் கருதியே சந்திப்புக்கு இணங்கினார்கள்.

பிரேமதாசா இந்தியப் படையை வெளியே போகச் சொல்லுகிறார், சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவும் புலிகளை நாடி தன் புத்திரரை அனுப்புகிறார். எனவே புலிகளின் பக்கம் நியாயம் இருக்கிறது. புலிகளை தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக தென்னிலங்கை கட்சிகளே அங்கீகரிக்கின்றன என்பதை வெளிப்படுத்த அதனை ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பாவித்தனர் புலிகள்.

புலிகளைச் சந்தித்துவிட்டு அநுராவும், குமாரும் கொழும்பு திரும்பினார்கள். புலிகளுக்கு தனிநாடு கொடுக்க அநுரா இரகசிய உடன்பாடு செய்துவிட்டு வந்துவிட்டார் என்று ஐ.தே.கட்சியினர் கதை கட்டத் தொடங்கினார்கள்.

என்ன பேசினோம்?

இதனையடுத்து புலிகளுடன் நடந்த சந்திப்புத் தொடர்பாக அநுராவும், குமாரும் இணைந்து ஒரு கூட்டறிக்கை வெளியிட்டனர்.

"செயலற்றுப்போன இந்தியா-இலங்கை ஒப்பந்தம் பற்றியோ, அல்லது வடக்கு-கிழக்கு நிரந்தர இணைப்புப் பற்றியோ இச் சந்திப்பில் பேசப்படவில்லை. தனிநாடு பற்றிய பேச்சும் ஆராய்வுக்கு வரவில்லை.

இச் சந்திப்புக்கு முன்னரே ஜனநாயக மக்கள் கூட்டமைப்பின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் புலிகளிடம் இருந்தது.

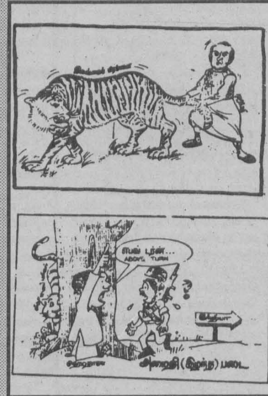

திருமதி பண்டாரநாயக்கா ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டால், வடக்கு-கிழக்கில் நிரந்தர அமைதியை உருவாக்கும் நோக்கத்துடனேயே விஞ்ஞாபனம் தயாரிக்கப்பட்டது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் ஏனைய குழுக்களும் பங்குபற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே வடக்கு-கிழக்கில் நிரந்தர அமைதியை தோற்றுவிக்க முடியும்.

மற்றொரு தரப்பின் தலையீடின்றி இந்நாட்டில் எமது சொந்தப் பிரச்சனைகளை ஒருவருடன் மற்றொருவர் பேசுவது தவறு கிடையாது.

முன்னர் திரு. குமார் பொன்னம்பலத்துடன் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கப்பிரதிநிதிகளைச் சந்திக்க திரு. அத்துலத்முதலி இணங்கினார் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்." என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருந்தது.

இவையெல்லாம் நடந்து முடிந்த பின்னர் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் பீடம் விடுத்த அறிக்கை இப்படிக் கூறியது;

"சிறீலங்கா ஜனாதிபதித் தேர்தலில் நாங்கள் எந்த வேட்பாளரையும் ஆதரிக்கப் போவதில்லை."

ஜனாதிபதித் தேர்தல் பற்றிய செய்திகளுக்கு சிறிது ஓய்வு கொடுத்துவிட்டு, அக்கால கட்டத்தில் வடக்கு-கிழக்கில் நடைபெற்ற சில முக்கிய சம்பவங்களுக்கு செல்லுவோம்.

படுகொலை

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபைக்கான இடைக்கால நிர்வாகத்துக்கு புலிகளால் சிபாரிசு செய்யப்பட்டவர்களில் ஒருவர் சிவஞான சுந்தரம். இவர் வயது 65. பின்னர் இவர் பிரஜைகள் குழுத் தலைவராகவும் இருந்தவர்.

புலிகள் பலமாக உள்ளபோது அவர்களை ஆதரித்த சிலர் பின்னர் இந்தியப் படையுடன் நட்பாகி வளைந்து கொடுத்தனர்.

சிவஞானசுந்தரம் துணிச்சலானவர். 21.10.88 அன்று யாழ்ப்பாணம் அரியாலையில் திருமலை மாவட்டத் தளபதி லெப்டினன்ட் கேணல் சந்தோசத்தின் முதலாண்டு நினைவு நாள் கூட்டம் நடைபெற்றது.

அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டுவிட்டு பேருந்து மூலம் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார் சிவஞான சுந்தரம். வல்வைச் சந்தியில் இருந்த இந்தியப் படை சோதனைமுகாமில் பேருந்து சோதனையிடப்பட்டது.

இந்தியப் படையினருடன் நின்ற ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். உறுப்பினர்கள் சிவஞான சுந்தரத்தை அடையாளம் கண்டுவிட்டனர்.

பேருந்தில் இருந்து இறக்கப்பட்ட பயணிகள் முன்பாகவே அவரைப் பிடித்து தரதரவென்று இழுத்துச் சென்றனர் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். உறுப்பினர்கள்.

பயணிகள் கண்முன்பாகவே சிவஞான சுந்தரம் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இந்தியப் படையினர் அக் காட்சிக்கு மௌன சாட்சிகளாக நின்று கொண்டிருந்தனர்.

காரணம் என்ன?

சிவஞான சுந்தரம்மீது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் பழிதீர்த்துக் கொண்டதற்கு பின்னணியில் ஒரு காரணம் இருந்தது.

வடக்கில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப. வேட்பாளர்கள் போட்டியின்றி தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று இந்திய அரசு விரும்பியது. அதற்கேற்பவே திட்டம் தீட்டி நினைத்ததை முடித்தனர் என்பதையும் முன்னர் விபரித்திருந்தேன்.

அப்போது நடைபெற்ற சதி நாடகம் இப்போது சொல்கிறேன்.

வடக்கில் வேட்பாளர்கள் போட்டியின்றி தெரிவு செய்யப்படும் நிலையை தடுக்க ஈரோஸ் இயக்கத்தினர் சிலர் இணைந்து முயற்சியில் இறங்கினர்.

சுயேட்சைக் குழு ஒன்றை போட்டியிட வைப்பதுதான் நோக்கமாக இருந்தது.

அப்போது பாலாலியில் இருந்த இந்தியப்படை மேஜர் பாலகிருஷ்ணர் என்பவர் ஈரோஸ் இயக்கத்தினரைச் சந்திப்பது வழக்கம். மேஜர் பாலகிருஷ்ணர் எம்.ஐ. என்றழைக்கப்படும் இராணுவ உளவுப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்.

அதேநேரம் இந்திய மத்திய ரிசேவ்ப் பொலிஸ் படையைச் சேர்ந்த சுப்பரமணிய தாஸ் என்பவரும் ஈரோஸ் இயக்கத்தினரை பொலிஸ் சீருடையில் சென்று சந்திப்பதுண்டு. ஆனால் அவரும் உளவுப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்தான்.

இந்த இருவரும் சுயேட்சைக் குழுவொன்றை வடக்கில் போட்டியிடவைக்கும்படி ஈரோசுக்கு ஆலோசனை கூறினார்கள்.

தம்மை நாடிபிடித்தறியத்தான் அப்படிக் கூறுகிறார்கள் என்பது ஈரோஸ் உறுப்பினர்களுக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை.

சுயேட்சைக்குழுவில் போட்டியிட ஆட்களைத் திரட்டி முடித்து, அச் சுயேட்சைக் குழுவுக்கு தலைவராகவும் ஒரு முக்கிய மானவரை போட்டனர்.

அவர்தான் சிவஞானசுந்தரம். பலரும் தயங்கியபோது அவர்தான் துணிச்சலாக முன்வந்தார்.

இத்தகவல்களை மேஜர் பாலகிருஷ்ணனிடமும் சுப்பிரமணிய தாசிடமும் தெரிவித்தனர் ஈரோஸ் உறுப்பினர்கள்.

"அப்படியா நல்ல விஷயமாச்சே" என்று இருவரும் பாராட்டிவிட்டுப் போனார்கள்.

தேர்தல் நியமனப்பத்திரம் தாக்கல் செய்யும் தினத்தன்று காலையில் தேடினால் சிவஞானசுந்தரத்தை காணவில்லை.

நள்ளிரவில் அவரை வீடுபுகுந்து இந்தியப்படை கைது செய்து கொண்டு போனது. நியமனப்பத்திரம் தாக்கல் செய்து முடிந்த பின்னரே விடுதலை செய்தது.

அதன் பின்னரும் சிவஞானசுந்தரம் இந்தியப் படையினரின் அத்துமீறல்களை கண்டித்தே வந்தார்.

இறுதியாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அவரைச் சுட்டுக் கொன்றது.

(தொடர்ந்து வரும்)

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்